

առնույր լինել ինձ երկրորդ: 117 Մարդ, զոր եւ առնէի՝ անդէն եւ անդ հասեալ մաւտ անկանէին ի դաւաճանութիւն¹ նենգիչքն, եւ արբուցեալ² հրապոյրս պղտորս՝ ասէին. «Ո՛վ անմիտ մարդիկ, ընդէ՞ր վաստակիք յանաւգուտս. հի՞մ կայք³ ի զուր ի խորշակահար տեղւոջդ, եւ խաւութեամբ անձնամահք լինիք: 118 Չի եւ ի Մամիկոնէից տանէ աւագ ծառայք ոմանք, եւ այլ քահանայ աւագ⁴ որ է ի տանն, որոց⁵ ընդ մեզ բանք են երդմամբ, թէ երբ եւ է՝ Ղազարայ իսկ չտամ հանգչել այդր, թող թէ նորա ումեք»: 119 Եւ այսպիսի բանիւք թուլացեալ⁶ լսողքն՝ այնուհետեւ ի շալակս իւրեանց առաւել քան ի տեղիդ փութային համբարել⁷: 120 Սակայն ես նման մեղուի բերելով յամենայն կողմանց՝ բաւական լինէի ե՛ւ ծախողացն ե՛ւ մթերից տեղւոյն:

121 Բայց դու, տէր, այր յերկարայուշ ես եւ անմոռաց, մանաւանդ թէ ըստ ի քեզ հոգասիրութեանդ՝ եւ կամաւ եւս խորհիցիս գլիշելո՞ւ⁸, գտուեալ պատգամս երանելոյն Յովհաննու⁹, Գիւտայ կաթողիկոսի եղբարորդւոյն, քեզ տեառն ի Սելկոյ դրախտին՝ յարանց ոմանց, որք խոստանալով քեզ տեառն կարասի՝ խնդրէին գտեղիդ: 122 Եւ քո տեառն կոչեցեալ գտեր Վարդ, զքո եղբայր, եւ զՀայդիկ եւ զիմ անարժանութիւնս՝ հրամայեցեր միւսանգամ¹⁰ երկրորդել տեառն Յովհաննու զպատգամսն. յոր ասացեալ քո տեառն եւ այլ բազում ինչ բանս՝ զլուխ պատգամի պատասխանւոյն արարեալ, եթէ «Պարտ էր նոցա իսկ ածել¹¹ զմտաւ, եւ զայդպիսի ինչ չղել առ իս. բայց որովհետեւ նոքա անզգամեցան՝ սակայն ես զայսպիսի քրտամբ մեծ զվաստակս եւ բազում աշխատութեամբ զծախս՝ վատ վաճառականութեամբ ընդ թեթեւ ընչի տալ ոչ կարեմ, եւ ոչ զհոգեւոր եւ զյաւիտենական գանձ՝ անպիտոյ¹² եւ անցաւոր կարասւոյ փոխանակել»: 123 Եւ ընդ տեառն Յովհաննու¹³ զայրացար, թէ «Բնաւ իբրեւ քեզ առն լսել իսկ է՞ր արժան¹⁴ զայդպիսի բանս, թող թէ առ իս բերել»:

1 Ձ. ի դաւաճանութեք (պատուով, Բ-ի վրայ ջնջման (?) նշանով). Ատ. ի դաւաճանութեամբ. այսպէս ըստ ուղղագրութեան ԲԳտ.

2 Ձ. արբուցեալս

3 Թուի ուղղելի հի՞մ կայք

4 ՁԱտ. քահանայն Աւաք

5 Գտ. ուղղել է որոյ

6 Ձ. նախ՝ թողացեալ, յետոյ՝ ուղղած այսպէս

7 ՁԱԲտ. համբերել. Գտ. ուղղագրել է այսպէս (ըստ Ն. Բ.)

8 Վ. գլիշեալդ

9 Ձ. յոհաննու

10 Վ. միանգամ

11 Վ. նոցա ածել իսկ

12 Վ. անպիտոյ

13 ՁՏՏ. յովհաննայ

14 Ատ. ուղղագրել էր լսել իսկ չէր արժան